

РЕШЕНИЕ

№ 940

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на двадесет и шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Йоана П. Петрова
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20221100900754 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав, в открито съдебно заседание, при закрити врата, на двадесет и шести юли две хиляди двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар ЙОАНА ПЕТРОВА, разгледа търг. дело № 754 по описа за 2022 година и взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба, вх. № 24277/21.04.2022 г. на Национална агенция за приходите, гр. София за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Д.” ЕООД, ЕИК ****, със седалище: гр. София и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Зона Б-18”, бул. ****, поради настъпила неплатежоспособност на дружеството.

Молителят твърди, че е активно процесуално легитимиран да предяви молбата, тъй като съгласно чл. 3, ал. 1, т. 10, вр. ал. 10 ЗНАП представлява държавата пред съответния окръжен съд в производства за откриване на производство по несъстоятелност по

отношение на нейни публичноправни длъжници. Държавата била носител на изискуеми вземания от „Д.“ ЕООД, в размер на 378216,32 лева, от които главници - 277178,79 лева и 101037,53 лева - обезщетение за забава върху главницата, установени с влезли в сила ревизионни актове: ревизионен акт № Р-22220320001222-091-001/15.02.2021 г., издаден от ТД на НАП-София, с който са установени задължения за данък върху добавената стойност за периода от 11.04.2016 г. до 31.10.2016 г., от 01.02.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.07.2017 г. до 31.12.2019 г. и от 01.12.2014 г. до 01.03.2016 г. и ревизионен акт № Р-22002219002987-091-001/06.12.2019 г., издаден от ТД на НАП-София, с който са установени задължения за данък върху добавената стойност за периода от 01.03.2017 г. до 30.06.2017 г., обжалван, потвърден с решение № 288/21.02.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София, при Централно управление на НАП.

Изпълнение на тези публични задължения „Д.“ ЕООД, не релевирало, което сочело, че търговецът е неплатежоспособен. В тази връзка релевираното искане е за постановяване на решение по реда на чл. 630 ТЗ - установяване неплатежоспособността на ответника и откриване на производство по несъстоятелност.

На ответника „Д.“ ЕООД, не е предоставен срок за отговор на подадената молба, съгласно Тълкувателно решение № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС, в т. 1 на което изрично е прието, че общите норми на чл. 131 – чл. 133 ГПК са неприложими, като същото депозира становище, в което счита молбата на Национална агенция за приходите за неоснователна. Твърди, че разполага с активи за погасяване на задълженията си, като финансовите му затруднения вече били преодолені.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното.

Дружеството-ответник по молбата - „Д.“ ЕООД, е капиталово търговско дружество с правно-организационна форма – ЕООД, което е с регистриран капитал от 20 лева, изцяло внесен и вписан основен предмет на дейност търговия.

Съгласно чл. 625 ТЗ Националната агенция за приходите разполага с активна процесуална легитимация да иска откриване на производство по несъстоятелност за търговец, носител на задължение за удовлетворяване на публично държавно вземане, ето защо следва да се прецени дали в полза на държавата е възникнало вземане за данък добавена стойност по отношение на задължено лице „Д.“ ЕООД.

Легалното определение на публично вземане се съдържа в разпоредбата на чл. 162, ал. 2 ДОПК и данъците са визирани в т. 1 на разпоредбата, като установяването им не се осъществява по гражданскоправен ред. Ето защо, ако публичното вземане е установено в ревизионен акт, който е влязъл в сила, както в случая, то съществуването на вземането е безспорно установено. Длъжникът „Д.“ ЕООД не твърди и не ангажира доказателства да е погасил установените с ревизионен акт № Р-22220320001222-091-001/15.02.2021 г., издаден от ТД на НАП-София и ревизионен акт № Р-22002219002987-091-001/06.12.2019 г., издаден от ТД на НАП-София публичноправни задължения за ДДС, затова съдът е длъжен да счита държавата за активно легитимирана по молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Следва да се направи уточнението, че предмет на настоящия спор, а следователно и предмет на силата на присъдено нещо на постановеното в производството по чл. 625 ТЗ решение, е състоянието на неплатежоспособност на ответника и началната му дата, а не съществуването на самото вземане на молителя – така решение № 277 от 20.07.2007 г. на

ВКС по т. д. № 1053/2006 г., ТК, II ТО, утвърдено като правилна практика с решение № 32 от 17.06.2013 г. на ВКС по т. д. № 685/2012 г., II т. о., ТК.

Съгласно решение № 71/30.03.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на ВКС, I ТО, постановено по реда на чл. 290 ГПК и съставляващо задължителна практика за съдилищата, неплатежоспособността е едно от двете законоустановени основания за откриване на производство по несъстоятелност по ТЗ, наред със свръхзадължеността (това основание не е предявено от Национална агенция за приходите). Тя е обективно трайно икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл. 608, ал. 1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ падеж през отчетния период. Преценката за способността на предприятието да погасява краткосрочните си задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би преустановило работа. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност. Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

Краткотрайните активи се класифицират в 4-ри групи: материални запаси (материали, стоки и готова продукция), краткосрочни вземания (с падеж до 1 год.), краткосрочни финансови активи (акции, облигации и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т. е. за препродажба) и налични парични средства, като групите, освен по вид, се различават и по ликвидността на активите в тях. Най-ликвидни в оборота са паричните средства, тъй като предприятието може незабавно да ги трансформира в друг вид актив, придобивайки го.

С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието аналогично на посочените групи активи се формират и 4-ри коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) на краткосрочните задължения (текущите задължения) към определена част или към всички

краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

Така коефициентът на обща ликвидност е съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи, съотнесени към краткосрочните задължения.

Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи се изключват материалните запаси. Коефициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение само на наличните паричните средства към текущите задължения, поради което при едно действащо предприятие този показател е най-динамичен (както беше посочено, наличните парични средства са най-ликвидните активи, които могат да се променят многократно) и не може да е самостоятелна основа за възприемане на извод за влошено икономическо състояние.

Необходимо е и да се изследва дали текущите активи могат да се реализират съобразно присъщата за съответния вид актив обращаемост, която зависи и от отрасловия сектор на икономиката, в който работи предприятието. В случая, основната стопанска дейност на търговеца е производство и търговия месни продукти, което предполага относително по-продължителна обращаемост на активите.

Тъй като при осъществяване на дейността си предприятието разчита на целия си оборотен капитал, чийто активи при извършване на стопанските операции се трансформират в парични средства, по начало коефициентът на обща ликвидност се явява **основен** индикатор за състоянието на неплатежоспособност. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде реализиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. Следва да се съобрази и реалната ликвидност на краткосрочните инвестиции и събираемостта на краткосрочните вземания.

За изследване на финансово-икономическото състояние на предприятието на „Д.“ ЕООД в производството е прието заключение на финансово-икономическа експертиза, което съдържало кредитира и върху което основава изводите си.

Икономическите характеристики на дейността на „Д.“ ЕООД очертават условно три под-периода – 2016 г.-2017 г., 2018 г. – 2020 г. и 2021 г. - 30.06.2022 г. Това разделение се обосновава от няколко характеристики, които се променят значително през трите условни периода. През 2016 г. – 2017 г., балансовото число на дружеството нараства от 15651 хил. лв. на 22099 хил. лв. в резултат на почти изцяло нарастването на дългосрочните вземания и задължения.

В периода 2018 г. – 2020 г. и по-конкретно през 2018 г. е отчетена извънредно висока загуба, която до голяма степен е резултат от отписани вземания, което за текущата и следващите две години съществено намалява балансовото число и изменя структурата на актива и пасива, а през третия условен период 2021 г. - 30.06.2022 г. балансовото число

нараства извънредно чрез поемане на нови вземания и задължения, което още веднъж изменя балансовата структура.

Активът на дружеството в периода 2016 г. – 2017 г. е концентриран между 84 % и 89 % в дълготрайната си част – като се състои почти изцяло от дългосрочни вземания, които в периода нарастват от 12533 хил. лв. до 19195 хил. лв., или с 6662 хил. лв., което е и основна причина за нарастване на балансовото число. Това е единственият от трите условни периода, в които дружеството разполага с ДМА между 213 хил. лв. - 284 хил. лв., които на фона на общото балансово число са несъществени като стойност. От тях 250 хил. лв. представляват инвестиции – акции в „Български фонд за земеделска земя“ АД, които фигурират в актива през целия обследван период. Това предполага липса на гъвкавост по отношение на ликвидността на дружеството, тъй като за краткотрайните активи остават 11 % - 16 %. Въпреки различната пропорция на краткотрайните активи в двете поредни години, като номинална стойност те не отчитат съществени изменения, като и в двата периода поддържат стойност близо до 2500 хил. лева.

Във втория условен период 2018 г. – 2020 г. активът намалява съществено, основно поради отписани от дружеството вземания за сумата от 7762 хил. лв., които не са отписани поради бездействие за събирането им, а поради обявяване на контрагент в несъстоятелност и заличаването му от търговския регистър. Структурата на актива в този период, тъй като намаляват и краткосрочните задължения става още по-слабо ликвидна, като и в трите поредни години 98 % от актива са съсредоточени в дълготрайната му част, като отново 95 % - 96 % от него представляват дългосрочни вземания с падеж над 1 година. Краткотрайният актив се свива до стойности близки до 250 хил. лв. и през трите поредни години.

В третия условен период 2021 г. - 30.06.2022 г., който е най-актуалният към датата на изготвяне на заключението, балансовото число нараства извънредно, като значително се увеличават дългосрочните вземания, които достигат стойности между 184000 хил. лв. и 185000 хил. лв., като основно са придобити дългосрочни вземания по цесии, а пропорцията на дълготрайния актив е 98 % - 99 %. Противно обаче на предходния период, въпреки малката си пропорция от актива – между 1 % и 2 %, краткотрайните вземания се увеличават като номинална стойност, като за целия период са около 2600 хил. лв., което надвишава стойностите от първия условен период и предполага подобряване на ликвидния профил на дружеството.

Собственият капитал на дружеството в периода 2016 г. – 2017 г. е отрицателен, като намалява със стойността на отчетената загуба. През 2018 г. е отчетена извънредна загуба от 9973 хил. лв., която задълбочава отрицателната стойност на собствения капитал, а дружеството продължава да отчита загуби до 2020 г. включително, когато собственият капитал достига най-ниската стойност от -15741 хил. лева. През 2021 г. и към 30.06.2022 г. дружеството отчита положителни финансови резултати, които плавно увеличават собствения капитал до -12 966 хил. лв., който все пак запазва отрицателната си стойност.

Задълженията на дружеството (пасивът, намален с размера на собствения капитал) в периода 2016 г. – 2017 г. също както и активът в този период са концентрирани в дългосрочни задължения – между 90 % и 97 % от финансирането е с дългосрочен характер, като в двете поредни години се увеличава приблизително със 7300 хил. лв., което е с приблизително 640 хил. лв. по-високо увеличение, отколкото увеличението на дълготрайните вземания в актива. Това в известна степен оказва добро влияние върху ликвидния профил на дружеството. Въпреки увеличаването на пропорцията на

дългосрочните задължения, респективно намаляването на пропорцията на краткосрочните задължения, поради увеличеното балансово число и отчетения отрицателен финансов резултат, краткосрочните задължения се увеличават като номинална стойност от 4938 хил. лв. на 5141 хил. лв., основната част от които са към доставчици.

Във втория условен период – 2018 г. – 2020 г., логично спрямо задълбочаването на отрицателната стойност на собствения капитал, както и намаляването на балансовото число на дружеството, то е изцяло външно финансирано. Отново основната част от задълженията са дългосрочни, като се увеличават от приблизително 19000 хил. лв. до приблизително 23000 хил. лв., докато краткосрочните задължения поддържат стабилна номинална стойност от около 4500 хил. лв. - 4600 хил. лева. От една страна задържането на стойността на краткосрочните задължения и увеличението на дългосрочните задължения е благоприятно спрямо ликвидния профил, но предвид значително намалелите в периода краткотрайни активи, ликвидността в тези три поредни години е влошена.

В третия условен период: 2021 г. - 30.06.2022 г. дружеството започва да отчита положителни финансови резултати, което макар и все още с отрицателна стойност, увеличава собствения капитал, което от своя страна води до пропорционално намаляване на задълженията. Дългосрочните задължения на дружеството в периода се увеличават с около 176000 хил. лв. и достигат стойности от приблизително 199000 хил. лв., основно от поети дългосрочни задължения по цесии. Благоприятно за ликвидния профил на дружеството и с тенденция за намаляване се движат краткосрочните му задължения, които от 4464 хил. лв. в началото на 2021 г. намаляват до 2868 хил. лв. към края на годината и са 1479 хил. лв. към 30.06.2022 г., като намаляват задълженията към доставчици, а се увеличават публичните задължения. Публичните задължения се увеличават от 476 хил. лв. на 751 хил. лв., което е увеличение с 275 хил. лв. в периода 2020 г. - 30.06.2022 г., които представляват главниците по посочените ревизионни актове. Разчетите по ДДС през 2021 г. са с начално салдо от 25024 лева и регистрирани кредитни обороти от 344703 лева и крайно салдо 277109 лева.

Както е описано и при обследването на структурата на активите и пасивите, в периода 2016 г. – 2017 г. основната част от вземанията са категоризирани като дългосрочни, а при краткосрочните вземания и задължения не се отчитат съществени промени в абсолютните им стойности, което поддържа показателя обща ликвидност на стойност около 0,5, което е под минималната изискуема „здравословна“ в икономическия смисъл стойност от 1. В периода 2018 г. – 2020 г. в резултат от отчетената извънредно висока загуба, която оказва влияние върху стойността на краткосрочните вземания коефициентът е много нисък и в този период на практика е спадът в дейността на дружеството.

Към края на 2021 г. и средата на 2022 г. обаче дружеството отчита положителни финансови резултати, както и значителни погашения по краткосрочните задължения, видно от оборотните ведомости, и възвръщане на нивата на краткотрайните активи, каквито са били от периода преди 2018 г., което води до постепенно увеличение на показателя обща ликвидност до 0,92 към 31.12.2021 г. и достигането до 1,77 към 30.06.2022 г., което е много добра стойност. Предвид, че във формирането на сумата на краткотрайните активи към 30.06.2022 г. не участват материални запаси, то и бързата ликвидност също би била 1,77.

Във всички условни периоди собственият капитал е отрицателен, като през 2018 г. до голяма степен в резултат от отписаните вземания, той достига извънредно ниски стойности. Доколкото при изчисляването на двата коефициента – за задлъжнялост и автономност в единия, собственият капитал се явява числител, а в другия - знаменател, то и двата

показателя за всички периоди са отрицателни, като с увеличаването на собствения капитал към 31.12.2021 г. и 30.06.2022 г. вследствие от отчетените положителни финансови резултати, показателят за автономност се подобрява.

Вещото лице посочва, че от данните при счетоводството на дружеството и начинът, по който са въведени в счетоводната система не е възможно да се установи падежът на задълженията, според който да се даде заключение каква част от тях са падежирали, тоест изискуеми. Известно със сигурност е, че са влезнали в сила и изискуеми задълженията към молителя Национална агенция за приходите по двата ревизионни акта, които са влезли в сила съответно през 2020 г. и 2021 г.. По отношение на останалите задължения са обследвани оборотните ведомости на дружеството, за да се сравни дали по определен вид задължения са спрени плащанията.

Задълженията към доставчици, които са изцяло краткосрочни и оказват директно влияние върху ликвидността на дружеството намаляват ежегодно без изключение за 7 поредни периода, като плащания към тях не са спирани изцяло, а са намалявани през 2019 г. и 2020 г., които години попадат в периода на спад в икономическото развитие на дружеството, след регистрираната голяма загуба към края на 2018 г. в размер на - 9973 хил. лв., от които 7762 хил. лв. представляват отписано вземане от заличен поради несъстоятелност от търговския регистър контрагент.

По отношение на публичните задължения за периодите са начислени и погасени общо 9638 хил. лв., като отново през 2019 г. и 2020 г. погашенията по това перо намаляват, или въобще липсват, като през 2021 г. отново се възстановяват. Нетното увеличение на начислените публични задължения се дължи на осчетоводяването на двата ревизионни акта, а не на редовно начислени и неплатени задължения. Заплатите, тогава, когато са начислявани, са редовно изплащани в рамките на отчетния период, като след попадането на дружеството в ситуация на извънредно намаляване на собствения капитал, същото оптимизира разходите си и спира да начислява заплати изцяло, което допълнително рефлектира и върху не-натрупването на публични задължения, свързани с осигуровки и ДОД. Движенията по дългосрочните задължения не формират ясна тенденция, за това може да се каже, че по-скоро играят балансираща роля и показват, че дружеството е в състояние да си осигури дългосрочно външно финансиране, което да компенсира.

От счетоводството на дружеството не са предоставени инвентарни книги/описи с мотива, че същото не притежава ДМА. Това се потвърждава от балансовата структура на актива, обследвана по-горе. Дружеството е имало ДМА по балансова стойност през 2016 г. и 2017 г., а до 2018 г. е начислявало амортизация, когато активите са продадени. Разполага с дълготрайни финансови активи, които представляват акции, 50 % от които са от капитала на свързаното „Български фонд за земеделска земя“ АД, ЕИК ****. Няма данни към него да са предоставяни заеми.

Дружеството е в период на временно затруднение за периода 2019 г. и 2020 г., но през 2021 г. и до датата на изготвяне на заключението поетапно се възстановява, отчитайки положителни финансови резултати и възстановявайки структурата на баланса. Дружеството се възстановява успешно, погасява краткосрочни задължения, повишава значително показателите си за обща и бърза ликвидност и въпреки все още отрицателния собствен капитал, отчита положителни финансови резултати, които го увеличават.

В обобщение, анализът на финансово-икономическото състояние на дружеството показва съществено подобрение през 2021 г. и към приключване на устните състезания,

когато коефициентът на обща ликвидност достига ниво от 1,77.

Следва да се отбележи, че съгласно легалната дефиниция в чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, публичноправно задължение към държавата или общината, свързано с търговската му дейност, а от 13.05.2006 г. - и частно държавно вземане. Действително, при спиране на плащанията, законът въвежда презумпция за неплатежоспособност, която възлага в доказателствена тежест на ответника да докаже възможността да посреща краткосрочните си задължения. Такова спиране на плащанията не е установено, напротив – задълженията се обслужват и това е констатирано и от вещото лице.

Изложеният анализ на обективното икономическо състояние на „Д.“ ЕООД формира като краен извод, че за целия период 2016 г. – 2020 г. показателите за обща ликвидност са в граници под референтните, но това състояние към приключване на устните състезания е преодоляно и към този момент не е налице невъзможност на търговеца да изпълнява паричните си задължения, което в обобщение означава, че не е налице твърдяното състояние на неплатежоспособност. Дружеството разполага с ресурс за развитие на търговска дейност, в резултат на която да генерира приходи и да погасява задълженията си, което е видно от очерталата се положителна финансово-икономическа тенденция.

Разпоредбата на чл. 631 ТЗ предвижда молбата по чл. 625 ТЗ да бъде отхвърлена при две алтернативни предпоставки: установяване, че затрудненията на търговеца са временни или наличие на имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

В случая, обективното икономическо състояние на „Д.“ ЕООД установява, че търговецът, макар да е изпитвал съществени финансови затруднения, е успял да реструктурира баланса си и към 30.06.2022 г. е във възможност да обслужва паричните си задължения без опасност за интересите на кредиторите, при положителна тенденция, започнала през 2021 г.. Дори да се приеме, че до 31.12.2020 г. е налице влошаване на финансовите показатели, то това състояние е преодоляно и положителната тенденция е ясно видима. Това налага отхвърляне на молбата на Национална агенция за приходите за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Д.“ ЕООД на основание настъпила неплатежоспособност. Само фактът на наличието на непогасени публични задължения не е достатъчен да обоснове извод за настъпила неплатежоспособност, както твърди молителят, още повече, че дружеството е започнало погасяването им.

При този изход на спора право на присъждане на разноските за производството възниква за „Д.“ ЕООД, съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК, което обаче не претендира такива.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Национална агенция за приходите, гр. София за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Д.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище: гр. София и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Зона Б-18“, бул. ****, поради настъпила неплатежоспособност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____